

Forholdene er ikke til det, og det fremgår også af Forsvarets Efterretningstjenestes trusselvurdering.

Det er klart, at vi har det ønske, at forholdene i Irak bliver stabile og sikre, og det er bl.a. derfor, vi gør en indsats dernede. Men når vi diskuterer metoder og fremfærd og lignende, hvor bl.a. FN's generalsekretær har været meget nervøs og meget bekymret over den fremgangsmåde, der i nogle sammenhænge anvendes dernede, deler vi hans bekymring.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Ja, selvfølgelig deler alle den bekymring, der er for situationen i Irak, og det er netop derfor, vi skal tage den alvorligt.

Socialdemokraterne siger, at de støtter, at der skal ryddes op i den modbydelige terror, der foregår i Irak, så man kan få genopbygningen i gang, og hr. Per Kaalund siger, at man skal bakke FN op. Med resolution 1546 har FN igangsat et projekt for demokratisering og irakisering af Irak, og så må man spørge sig selv, hvordan hr. Per Kaalund vil forklare, at hr. Mogens Lykkes toft i går kunne sige, da statsministeren gentagne gange henviste til den irakiske regering: Det er da rigtigt, at den har stået bag anmodningen om angrebet på Falluja, men statsministeren må vel give mig ret i, at den nuværende irakiske regering ikke er nogen almindelig folkevalgt regering.

Så lille er altså Socialdemokraternes respekt for den midlertidige premierminister, der på nuværende tidspunkt er ved at prøve at få Irak tilbage på fode. Mon ikke Socialdemokratiet skulle prøve at finde en linje?

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det må jo siges at være ubestrideligt, som hr. Mogens Lykkes toft også fremførte i spørgetiden i går, at den nuværende regering dernede er en overgangsregering og ikke en almindelig demokratisk valgt regering. Men det er jo det, der bl.a. tilstræbes med afholdelsen af valg i januar måned, hvor der skal vælges en grundlovgivende forsamling med henblik på, at der senere i 2005, sandsynligvis i december måned, altså om et års tid, skal afholdes egentlige frie valg.

Det er da givet, og det fremgår jo også af kronikker og alt muligt andet, at der er utrolig mange kræfter i Irak – både politiske, religiøse og

stammer, og jeg ved ikke hvad – som er rimelig uoverskuelige for at sige det ligeud. Men det ændrer jo ikke noget ved, at før der bliver tale om en egentlig irakisering, som vi støtter meget kraftigt, og irakerne overtager flere og flere opgaver, både civile opgaver og myndighedsopgaver, kan der vel ikke forventes at blive rimelig rolige forhold dernede og dermed ende på usikkerheden.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Med den relative ansvarlighed, hr. Per Kaalund har udvist i modsætning til Socialdemokratiets toner i går, vil jeg gerne vende tilbage til hr. Helge Adam Møllers sprogrøgt og spørge hr. Per Kaalund helt personligt: Mener hr. Per Kaalund selv, at det er ansvarligt og passende sprogbrug at kalde terrorismen i Irak for modstandskamp? Ganske uanset om det er efterretningstjenestens trusselsvurdering, eller det er hr. Jeppe Kofod, der første gang har brugt udtrykket her i Folketingssalen, er det så et passende udtryk?

Jeg vil minde om – især når man inddrager den danske modstandskamp, hvad man gør gang på gang i denne diskussion – at danske modstandsfolk stort set afholdt sig fra at slå tyskere ihjel af skræk for, at det skulle medføre repressalier mod civilbefolkningen, og at der i øvrigt i Irak ikke er tale om en national, men om en religiøs opstand. Synes hr. Per Kaalund ikke, at vi hver især har et ansvar for, at vores sprog ikke korrumpere og bliver afstumpet, så vi dermed tager alvoren ud af de afskyelige handlinger, der udøves i Irak?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Jesper Langballe vil jeg sige, at det ikke er mig og Socialdemokratiet, der inddrager den danske modstandskamp under besættelsestiden i debatten. Det var hr. Helge Adam Møller, der inddrog den, og jeg har kommenteret det.

Med hensyn til om jeg personlig mener, at ordet modstandskamp kan bruges her, må jeg referere til den trusselsvurdering, som efterretningstjenesten ikke én, men to gange har fremsendt. Her bruger de flere gange ordene modstandsgrupper og modstandsfolk osv., og hvis man læser FN's resolution, bruges der også flere forskellige udtryk, herunder terrorister, ekstremister og sunnimuslimske ekstremister. Der er utrolig mange udtryk, men man kan ikke klandre os for at have brugt ord som modstandsfolk